

РЕШЕНИЕ

№ 6751

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7610** по описа за **2023** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Г. П. Ч., чрез адвокат В. срещу Решение № 1689/10.04.2023 г. по анд № 1758/2023 г. по описа на СРС, НО, 9 с-в, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21 – 4332 – 024481/30.11.2022 г., издадено от началника сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора за нарушение по чл. 175А, ал.1, предл.3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца” и „глоба” в размер на 3 000 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречия с материалноправните разпоредби. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Счита, за нарушени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 05.09.2022, около 00:53 ч., в [населено място], 17 р – н“В.“ на ул. без име касаторът като водач на лек автомобил, БМВ 318 И, с рег. [рег.номер на МПС] , България, е управлявал лек автомобил, на [улица] – Р. МОЛ подземен паркинг, като е извършвал демонстративни маневри изразяващи се в хлъзгане и завъртане на пътното платно /дрифт/, с което е създал опасност за движението или ПТП, във вр. с преписка с УРИ № 230000 – 15359/2022 година по описа на 06 Ру – СДВР. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 104б, т. 2 от ЗДвП:

Настоящият съдебен състав не споделя доводите в касационната жалба, че процесното място, описано като подземен паркинг в Р. Мол, не следва да се приеме за път, отворен за обществено ползване и съответно за него не се прилага разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Така посочената разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Съгласно легалната дефиниция на т. 1 от § 6 от ДР на ЗДвП "Път" е всяка земна площ или съоръжение, предназначени или обикновено използвани за движение на пътни превозни средства или на пешеходци. Според чл. 2, ал. 1 от ЗДвП отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. Във връзка с горепосоченото следва изводът, че критерият който законодателят е въвел за да се определи дали един път е отворен за обществено ползване, е същият да се ползва при еднакви условия, а не дали се намира в затворено пространство. Това е така, защото публичните паркинги, макар и предназначени за паркиране на автомобили, в

тях има обособени платна за движение, с маркировка за еднопосочно или двупосочно движение, пешеходна пътека, поради което правилата за движение по пътищата се прилагат на общо основание. Всеки има право да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като спазва установените правила за движение - чл. 2, ал. 2 от ЗДвП. Да се приеме обратното, означава водачите на МПС в закритите паркинги не само да не се спазват разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, но и по принцип правилата на ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл.104б, т. 2 от ЗДвП на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. От където следва, че всеки правоспособен водач има задължение да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като е длъжен да спазва предписанието на чл.104б, т. 2 от ЗДвП, а именно да използва същите единствено с цел превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места. Фактическият състав на нарушението изисква преднамерено извършване на маневра, която не е свързана с предназначението на пътя и нормалното движение на автомобили по него.

В конкретния случай от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно е установено, че Г. Ч. е управлявал лек автомобил БМВ, с рег. [рег.номер на МПС] , като на паркинга на Р. Мол е използвал пътя за други цели, а именно е извършвал демонстративни маневри изразяващи се в хлъзгане и завъртане на пътното платно, с което е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като е използвал пътя на паркинга и по конкретно предвиждането по него за други цели – привеждане на автомобила в неконтролируемо състояние.

Наказание му е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно в извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1689/10.04.2023 г. по анд № 1758/2023 г. по описа на СРС, НО, 9 с-в.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

